

SL

SL

SL



Bruselj, 1. februarja 2010

Smernice¹

Povezava med Direktivo 2001/95/ES in uredbo o vzajemnem priznavanju

1. UVOD

Namen tega dokumenta je zagotoviti „uporabniku prijazne“ smernice o vprašanih v zvezi z Uredbo (ES) št. 764/2008² (v nadaljnjem besedilu: uredba o vzajemnem priznavanju ali Uredba) ter zlasti o povezavi med Uredbo in Direktivo 2001/95/ES³ o splošni varnosti proizvodov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva). Dokument se bo posodobil, da bo vseboval izkušnje in informacije držav članic, organov in podjetij.

2. REGULATIVNI OKVIR ZA IZDELKE, DANE NA TRG EU

Namen Direktive 2001/95/ES je zagotoviti, da so izdelki, ki se dajo na trg, varni.

Člen 2 določa, da „v tej direktivi „proizvod“ pomeni vsak proizvod – vključno v okviru zagotavljanja storitev – ki je namenjen potrošnikom ali ga bodo v razumno predvidljivih razmerah potrošniki verjetno uporabljali, četudi jim ni namenjen, in je dobavljen ali dostopen proti plačilu ali brezplačno v okviru poslovne dejavnosti ne glede na to, ali je nov, rabljen ali obnovljen“ [dodan poševni tisk].

Direktiva o splošni varnosti proizvodov se zato uporablja za potrošniške izdelke, tj. za izdelke, za katere velja usklajevalna zakonodaja EU (kadar navedena zakonodaja ne zajema nobenih posebnih določb z enakim ciljem, kot ga ima Direktiva), ter za izdelke, ki niso „uskklajeni“.

V skladu z Direktivo morajo biti vsi potrošniški izdelki varni. V ta namen Direktiva opredeljuje obveznosti proizvajalcev, distributerjev in držav članic.

¹ Ta dokument ni pravno zavezujoč. Niti Evropska komisija niti kakršna koli oseba, ki deluje v imenu Komisije, ne moreta biti odgovorni niti za uporabo, ki upošteva informacije iz te objave, niti za kakršno koli napako, ki se morda pojavi kljub previdni pripravi in preverjanju. Te smernice ne kažejo nujno mnenja ali stališča Evropske komisije.

² Uredba (ES) št. 764/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi postopkov za uporabo nekaterih nacionalnih tehničnih pravil za proizvode, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, in o razveljavitvi Odločbe št. 3052/95/ES (UL L 218, 13.8.2008, str. 21).

³ Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4–17).

3. UREDBA O VZAJEMNEM PRIZNAVANJU (ES) ŠT. 764/2008

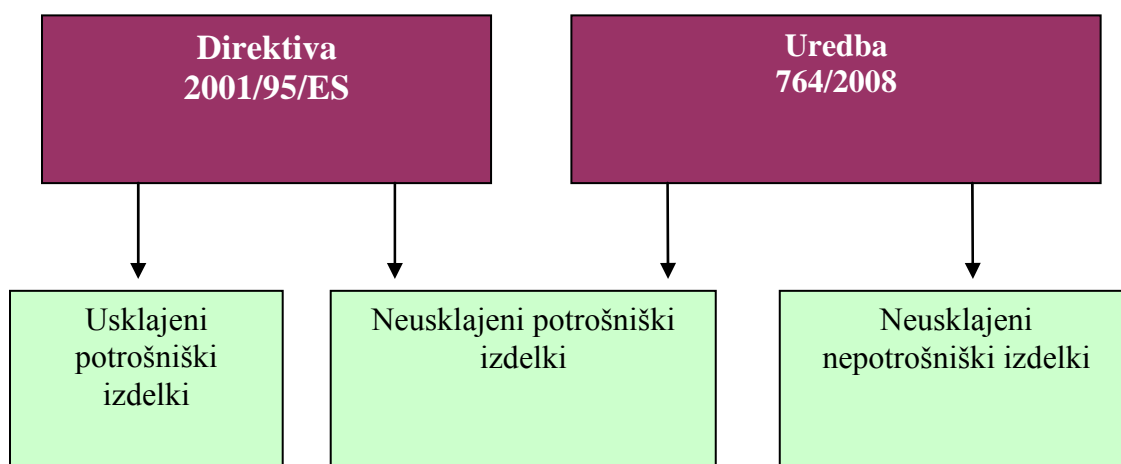
Uredba se uporablja na neusklajenem področju in zajema zlasti izdelke, za katere ni nobene pravne usklajenosti na ravni EU, ali vidike izdelka, za katere ne veljajo uskladitveni ukrepi EU.

Glavni cilj Uredbe je zagotoviti splošno uporabo načela vzajemnega priznavanja. Po členu 2 se Uredba uporablja za upravne odločbe, namenjene nosilcem gospodarskih dejavnosti, ki so sprejete ali bodo sprejete na podlagi tehničnega pravila in ki imajo tak učinek, da ovirajo dostop do nacionalnega trga izdelkom, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici.

V skladu z Uredbo pomeni tehnično pravilo vsako zakonsko določbo ali drug predpis države članice, ki:

- (1) ni bil usklajen na ravni EU,
- (2) prepoveduje trženje proizvodov iz druge države članice na ozemlju države članice, kjer je bila ali bo sprejeta upravna odločba ali s katero je nujna skladnost za trženje navedenega proizvoda v tej državi članici, in
- (3) določa zahtevane lastnosti navedene (vrste) proizvoda, kot so raven kakovosti, delovanje ali varnost oziroma mere, vključno z zahtevami v zvezi z imenom, pod katerim se prodaja, izrazjem, simboli, preskušanjem in načini preskušanja, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem.

Uredba o vzajemnem priznavanju se mora uporabljati za vsak neusklajeni izdelek: nepotrošniški in potrošniški.



4. UPORABA UREDBE O VZAJEMNEM PRIZNAVANJU ZA IZDELKE, DANE NA TRG EU

4.1. Potrošniški izdelki

4.1.1. Ukrepi v zvezi z izdelki, ki pomenijo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov

V skladu s členom 3(2)(a) se Uredba ne uporablja za ukrepe, ki jih organi držav članic sprejmejo v skladu s členom 8(1)(d), 8(1)(e) in 8(1)(f) ter členom 8(3) Direktive, da se prepreči ali omeji trženje ali uporaba potrošniškega izdelka zaradi tveganja, ki ga ima za zdravje in varnost potrošnikov.

Zato so naslednji ukrepi, ki jih nacionalni organi sprejmejo na podlagi nacionalne zakonodaje za uveljavitev člena 8(1)(d) do (f) in člena 8(3) Direktive, izključeni iz področja uporabe uredbe o vzajemnem priznavanju:

- za vsak proizvod, ki je lahko nevaren: za obdobje, potrebno za različne ocene varnosti, preglede in kontrole, začasna prepoved njegovega dobavljanja, ponujanja ali razstavljanja (člen 8(1)(d) Direktive);
- za vsak nevaren proizvod: prepoved njegovega trženja in uvedba spremljajočih ukrepov za zagotovitev spoštovanja prepovedi (člen 8(1)(e) Direktive);
- za vsak nevaren proizvod, ki je že na trgu: (i) odredba ali organizacija dejanskega in takojšnjega umika ter opozorilo potrošnikov na njegove nevarnosti; (ii) odredba ali uskladitev ali po potrebi skupaj s proizvajalci in distributerji organizacija odpoklica od potrošnikov in uničenje proizvoda (člen 8(1)(f) Direktive);
- za proizvode, ki pomenijo resno nevarnost: vsak od navedenih ukrepov ter (i) zahteva, da je proizvod označen z jasno zapisanimi in lahko razumljivimi opozorili o morebitnih nevarnostih v uradnih jezikih države članice, v kateri se proizvod trži, (ii) pogojevanje njegovega trženja s predhodnimi zahtevami, da bi postal varen; (iii) odredba, da so osebe, ki jih proizvod lahko ogroža, pravočasno in primerno obveščene o nevarnostih, vključno z objavami posebnih opozoril (člen 8(3) Direktive).

4.2. Ukrepi v zvezi z izdelki, ki pomenijo druga tveganja

Uredba o vzajemnem priznavanju se mora uporabljati, kadar pristojni organi države članice nameravajo prepovedati trženje ali uporabo neusklajenega potrošniškega izdelka, ki se zakonito trži v drugi državi članici, na podlagi tehničnega pravila ter iz drugih razlogov, razen tveganja za zdravje in varnost potrošnikov. To se na primer zgodi v primeru, ko se izdelek ne sme tržiti zaradi poimenovanja, velikosti, sestave ali embalaže ali iz okoljevarstvenih razlogov.

5. NEPOTROŠNIŠKI IZDELKI

Uredba o vzajemnem priznavanju se uporablja za neusklajene nepotrošniške izdelke.

Kadar nepotrošniški izdelek pomeni znatno tveganje za varnost in zdravje uporabnikov, lahko države članice v skladu s členom 7 začasno prekinejo trženje navedenega proizvoda. Vsaka država članica, ki sproži začasno prekinitvev, mora o tem obvestiti zadevni gospodarski subjekt in Evropsko komisijo ter priložiti tehnično ali znanstveno utemeljitev zanjo.